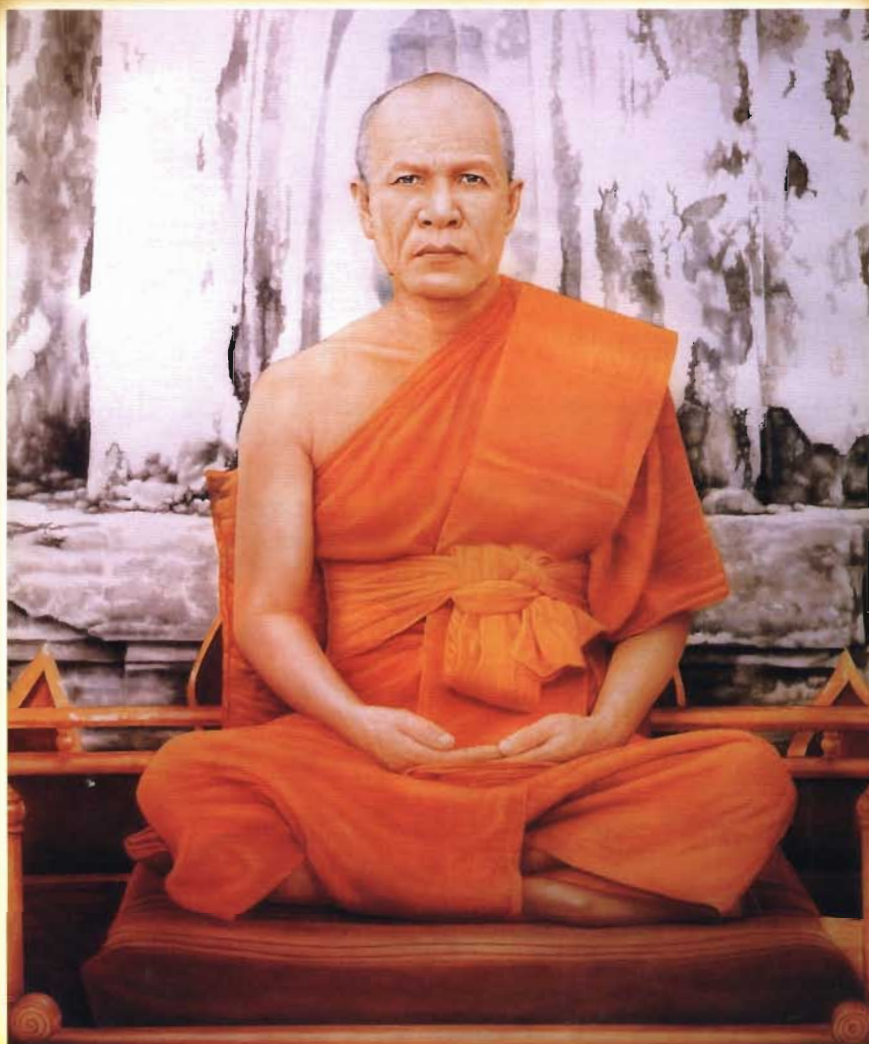

บทส่งท้าย

เรื่องนรกสวรรค์ อย่าเข้าใจเพียงว่า สวรรค์อยู่นอก นรกอยู่ในใจ
เอาสวรรค์มาล่อ เอานรกมาขู่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ไปรู้ไปเห็นมา
ด้วยญาณทัสนะอันบริสุทธิที่ปราศจากอาสวกิเลส ไปเห็นแล้วอภัยมหากรุณา
สงสารสรรพสัตว์ทั้งหลาย จึงนำมาอบรมสั่งสอน ไม่ใช่ต้องการให้มารักมาเคารพ
เพราะพระองค์ไปนิพพานแล้ว

ชีวิตก่อนไปสู่ปรโลกตัดสินกันที่บุญและบาป ใจใสหรือใจหมอง ถ้าใจใส
ก็ไปสุคติ ใจหมองก็ไปทุคติ ปรโลกมีคติสองทาง คือ สุคติกับทุคติ คติทั้งสอง
นั้นยาวนานนัก สุคติ สุขก็สุขนาน ทุคติ ทุกข์ก็ทุกข์นาน ชีวิตหลังความตาย ไม่มี
การทรมานทากิน เป็นอยู่ได้ด้วยบุญและบาปที่ตัวได้กระทำตอนเป็นมนุษย์

ชีวิตในสังสารวัฏมิแต่ความทุกข์ ทุกข์น้อย ทุกข์ปานกลาง ทุกข์มาก
ความสุขไม่มีเลย เราทุกข์จนชาชิน เมื่อเจอความทุกข์ที่ลดลง ก็เข้าใจว่า
นี่คือความสุข แต่แท้จริง คือ ความทุกข์ที่ลดลงเท่านั้น เพราะฉะนั้น ชีวิต

ในสังสารวัฏจึงน่าเบื่อหน่าย เหมือนกองเพลิงที่ลุกโชนอยู่ตลอดเวลา จะต้องให้พ้นจากสังสารวัฏให้ได้ แล้วไปสู่อายตณนิพพาน ซึ่งเป็นบรมสุขและเป็นเอกัตถบรมสุข สุขอย่างยิ่ง สุขอย่างเดียวไม่มีทุกข์เจือเลย เพราะเหตุนี้พระพุทธองค์จึงได้นำความรู้มาสั่งสอนให้ชาวโลกได้ทราบ เกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต เราจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด

เรื่องนรกสวรรค์ ผู้ที่เขามิรู้มีญาณ เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวเองและได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ในสมัยพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เขาทำกันได้มากมาย ไปมาหาสู่กันเป็นปกติ แล้วท่านสอนได้ด้วย เป็นความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ของเก่านำมาเป่าฝุ่นใหม่ เพราะฉะนั้น นรกสวรรค์จึงเป็นสิ่งที่จริง แล้วสามารถพิสูจน์ได้ด้วยพุทธวิธี

จะไปเอากล้องส่องดวงดาวไปส่อง แล้วบอกว่า เห็นดวงดาวแต่ไม่เห็นนรกสวรรค์ เลยสรุปว่า ไม่มี มันไม่ถูก มันคนละเรื่อง ต้องใช้เลนส์ใจส่องดู หรือสรุปว่า พิสูจน์ไม่ได้ก็ไม่ถูก ที่จริงยังไม่ได้พิสูจน์ ถ้าได้พิสูจน์ก็พิสูจน์ได้

อุปกรณ์ที่จะไปศึกษา คือ พระธรรมกายซึ่งอยู่ในกลางกายของมนุษย์ทุกคน ต้องเข้าถึงพระธรรมกายภายในแล้วมาศึกษาวิชาธรรมกาย ทำตรงนี้ได้ การไปนรกสวรรค์ก็อยู่ในวิสัย เพราะฉะนั้น ใครที่ยังไม่ได้พิสูจน์ หรือได้พิสูจน์แต่ทำไม่ถูกหลักวิชา และพิสูจน์ยังไม่ได้ อย่าเพิ่งสรุปว่า ตนเองทำไม่ได้แล้วคนอื่นจะต้องทำไม่ได้ หรือสิ่งที่มีปรากฏในพระไตรปิฎกไม่จริง อย่าเพิ่งสรุปอย่างนั้นมันบาป ต้องทำให้ถูกหลักวิชา เพราะคนที่เขาทำได้จริงมีอยู่ นี่เป็นสิ่งที่ทำให้คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหนักแน่นยิ่งขึ้น เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ บังเกิดขึ้น

พระราชภาวนาวิสุทธิ

(เรียบเรียงจากพระธรรมเทศนา

เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม, ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

และ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗)